

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, jako soud pro mládež, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Kadlece a přísedících JUDr. Miroslavy Krausové a Ing. Jindřicha Relicha v hlavním líčení konaném dne 10. března 2016 v Praze, **t a k t o :**

Obžalovaný

m l a d í s t v ý P [REDACTED] R .

nar. xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

j e v i n e n , ž e

v přesně nezjištěné době od 19:50 hod. do 20:40 hod. dne 27. srpna 2015 v Praze xxx na oploceném dětském hřišti označovaném „xxx“, nacházejícím se poblíže ulic xxx, přiměl poškozené nezletilé F [REDACTED] N., nar. xxx, a D [REDACTED] N., nar. xxx, které znal z předchozí doby, věděl kolik jim je let a věděl, že díky jejich nízkému věku nemají povědomí o sexuálních aktivitách a nejsou schopni jeho návrhy se sexuálním významem adekvátně vyhodnotit a tedy odpovědně zvážit a projevit případně svůj nesouhlas a díky jeho absolutní fyzické převaze nejsou schopni ani svůj případný nesouhlas prosadit, těmto stáhl oblečení na dolní části těla a

to včetně spodního prádla a začal oběma, jednomu po druhém, olizovat přirození, dále poškozenému F. N. svými prsty roztahoval anální otvor a třel mu rukou jeho penis a poškozené D. N. svými prsty roztahoval a manipuloval s jejím přirozením a oba poškozené vyzval, aby si vzájemně sahalí na obnažené přirození druhého, což si vše průběžně fotografoval digitálním fotoaparátem ve svém mobilním telefonu Samsung GT-S7710, IMEI: 352735060064057, kde měl tyto snímky uloženy,

t e d y : jednak zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, provedenému způsobem srovnatelným se souloží a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let,

jednak přechovával elektronické pornografické dílo, které zobrazuje dítě

jednak zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

č í m ž s p á c h a l

jednak provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

jednak provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku a

jednak provinění zneužití dítěte k výrobě dětské pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku,

a

podle § 12 písm. a), b) zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen ZSM), **se u mladistvého upouští od uložení trestního opatření.**

Podle § 12 písm. a) ZSM a § 99 odst. 2 písm. a) odst. 4 tr. zákoníku se mladistvému Petru R. **ukládá ústavní psychiatrické a sexuologické ochranné léčení.**

Podle § 12 písm. b) ZSM, § 15 odst. 1 ZSM a § 19 odst. 1 písm. b) ZSM se mladistvému P. R. **ukládá výchovné omezení spočívající v zákazu styku s nezletilou D. N., nar. xxx, a nezletilým F. N., nar. xxx, oba bytem xxx, na dobu tří (3) let.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se mladistvému Petru R. **ukládá zaplatit jako náhradu nemajetkové újmy**

- nezletilé D. N., nar. xxx, bytem xxx, částku 50.000,- Kč a

- nezletilému F. N., xxx, bytem xxx, částku 30.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný následující skutkový děj: Ve večerních hodinách dne 27. srpna 2015 mladistvý P. R. přišel na dětské hřiště v Praze xxx, kde si již delší dobu hráli poškození nezletilí D. N. a F. N.. Jelikož ho poškození znali z dřívější doby, souhlasili s tím, že si s ním odejdou hrát na dětské hřiště xxx. Tam mladistvý poškozené přiměl, aby si svlékli oblečení na dolní části těla včetně spodního prádla a obnažili si tak svá přirození a následně jim proti jejich vůli olizoval a dráždil přirození. Dále poškozenému F. N. roztahoval svými prsty anální otvor a třel mu svoji rukou jeho penis a poškozené D. N. svými prsty též roztahoval a manipuloval s jejím přirozením. Ačkoliv poškození dávali najevo svůj nesouhlas, mladistvý v tomto jednání pokračoval. Následně poškozené vyzval, aby si vzájemně sahal na obnažené přirození druhého, což si vše průběžně fotografoval digitálním fotoaparátem ve svém mobilním telefonu, kam si fotografie uložil.

Mladistvý P. R. v přípravném řízení vypověděl, že si uvědomuje, z čeho je obviněn. Poškození nezletilí D. N. se mladistvému smějí, když mu říkají „[redacted]“, protože má rád housky, což není pravda. V řízení před soudem mladistvý odmítl k věci spontánně vypovídat, odpověděl pouze na pár otázek obhájkyne a předsedy senátu. Uvědomuje si, proč stanul před soudem, nicméně na samotný incident si nepamatuje. Samotné děti by dnes již nepoznal.

Skutek popsany ve výrokové části rozsudku je prokázán zejména výpověďmi poškozených ve spojení s fotografiemi nalezenými v mobilním telefonu Samsung patřícím mladistvému a závěry odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika.

Poškozená nezletilá D. N., sestra poškozeného F. N., uvedla, že si hrála na hřišti xxx se svým bratrem F. N. když za nimi přišel mladistvý P. R., kterého zná ze sousedství. Svlékl jí spodní kalhotky, takže na sobě měla jen tričko. Pak jí vzal za nohy, obrátil ji vzhůru nohama a pustil na zem. Bratrovi F. N. mladistvý svlékl kraťasy a slipy, co měl na sobě, a sahal mu kuličkou na přirození. Poškozená viděla, jak mladistvý olizuje F. N. přirození, jí samotné dělal to samé. Oba mu říkali ať toho nechá, ale on nepřestal. Následně po nich chtěl, aby se osahávali a přitom si je fotografoval. Mladistvý si na telefon fotil jejich rozkroky a také zadky. Potom šla s bratrem domů, kde to řekli rodičům. Poškozená rovněž uvedla, že měla z jednání mladistvého strach.

Poškozený nezletilý I. N. uvedl, že byl společně se svoji sestrou D. N. na hřišti, kde byl i mladistvý P. R.. Mladistvý mu sundal tepláky a slipy a olizoval mu přirození, to samé dělal i D. N. Fotil si přitom jejich přirození na mobil. Chtěli se sestrou odejít domů, ale mladistvý je nepustil.

Svědkyne Iveta R., matka mladistvého P. R., vypověděla, že její syn byl dne 27. srpna 2015 od 19:30 hodin doma a nikam už nešel, tudíž k jednání, které je mu kladeno za vinu, nemohlo dojít. Jednou svého syna přistihla, jak si stahuje do svého mobilního telefonu

fotky nahých dětí, na to mu vynadala a přinutila ho fotky smazat. Zpozdřovala také, že má její syn otevřené internetové stránky s dětským pornem. K tomu uvádí, že na pornografické stránky chodí na počítači i její manžel, vyhledává však jen dospělé ženy, takže jestli byla v počítači nalezena dětská pornografie, musel ji vyhledat P. Tuto skutečnost se snažila konzultovat s ošetřujícími lékaři svého syna. Děti N. zná, zvonily na syna několikrát před barákem, aby s nimi šel ven, on však s nimi nikdy nešel. Konečně přiznává, že její syn má sklon si vymýšlet.

Svědék **Václav R.**, otec mladistvého P. R., vypověděl, že si všiml, jak za jeho synem dochází nějaké malé děti, jejich jména však neznal. Zvonily na syna před barákem, aby s nimi šel ven. Syn měl doma přístup k internetu, ale o tom, že by si vyhledával pornografické stránky, nic neví. Doma mají jen jeden počítač, na který chodí on, syn a jeho (svědkova) manželka. Pakliže byly v počítači objeveny nějaké přístupy na pornostránky, mohl na ně chodit jak on tak manželka. Sám se však zajímá pouze o dospělé ženy. Syn má od raného dětství zdravotní problémy, trpí zdravotním postižením, špatně čte, píše a vyjadřuje se. Lékaři mu také diagnostikovali xxx a předčasnou pubertu. Když mu něco nejde, má vzteklé projevy, z tohoto důvodu bere léky na zklidnění. Pokud se týká toho dne, kdy byl jeho syn zadržen, tak byl v práci nedaleko svého bydliště v xxx. Navečer mu volala manželka, že si pro syna přijela policie.

Svědčce **Soňa N.**, matka poškozených D. a F. N., uvedla, že dne 27. srpna 2015 byla po noční směně, a tak spala, děti hlídali manžel. Večer se šel podívat po dětech ven a za chvíli se vrátil i s F. a D. Jeho syn se mu měl svěřit s tím, že za nimi na hřiště měl přijít P. R. a odvést si je na hřiště xxx, kde na nich měl vykonat orální sex. Dcera s nimi o tom vůbec nemluvila, jenom brečela, na nátlak jim nakonec ukázala, co se stalo. Děti P. R. znaly už od té doby, co se přestěhovaly do xxx, několikrát s ním byly už před tím venku. Po této události vyhledali s dětmi odbornou pomoc v krizovém centru, kam docházeli co 14 dní asi čtvrt roku. F. se z celé události vypovídal a nyní je relativně v pořádku. Na D. ale pozoruje změny v chování, uzavřela se do sebe a začala být zlá, agresivní a majetnická. To také mimo jiné zmiňuje v **prohlášení o dopadu trestného činu na jejich život**, které založila do spisu. Celou jejich rodinu to zasáhlo.

Svědék **Jaroslav N.**, otec poškozených D. a F. N., k věci vypověděl, že celá událost se stala koncem srpna 2015, na přesný den si nevzpomíná. Ten den začal kolem osmé hodiny večer shánět děti, které si šly hrát na hřiště. Venku zahlédl P. R. a pak i F. a D. Syn se mu svěřil, že mu P. R. olizoval přirození, to samé měl dělat i D. S dětmi pak pravidelně chodili do krizového centra. F. se mu zdá být v klidu, pouze když zaslechne jméno P. tak si to spojí s P. R. a zbystří. D. je od té doby víc uzavřená, vyplašená a někdy až agresivní.

Z výpovědi znaleců **prof. MUDr. Jiřího Rabocha, DrSc., MUDr. Jiřího Koutka, PhD. a doc. PhDr. Jany Kocourkové** soud zjistil, že mladistvý P. R. netrpí duševním onemocněním ve smyslu psychotické poruchy. U mladistvého byl diagnostikován xxx v pásmu lehké xxx (inteligenční kvocient se pohybuje kolem xxx). Psychosexuální vývoj mladistvého probíhá disharmonicky, opožděně a není zatím ukončen. V současném stavu není prokázána přítomnost strukturované sexuální deviace, ale výrazné známky xxx, která je součástí jeho xxx se rozvíjející osobnosti. Uvedený duševní stav mladistvého vedl k ovlivnění jeho schopnosti rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto jednání volně ovládat. Schopnost mladistvého rozpoznat protiprávnost svého jednání byla snížena mírně, schopnost ovládat svoje jednání byla snížena podstatně. Na jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti

měla negativní vliv i jeho snížená xxx. Také schopnost ovládat agresivní jednání je u mladistvého snížena, agresivně může jednat v emoční zátěži, neporozumění sociální situace, či tlaku okolí na přizpůsobení. Je orientován na uspokojení běžných potřeb, výrazně vázán na rodinu, jeho hodnoty jsou nezralé a korespondují s intelektovým deficitem. Posuzované jednání bylo s největší pravděpodobností motivováno sexuální potřebou. Úroveň schopností mladistvého prožité události vnímat, zapamatovat si, hodnotit a reprodukovat je oproti věkové normě snížena, pokud ale mladistvý dnes tvrdí, že si na skutek nepamatuje, kloní se znalci k závěru, že se z jeho strany jedná o účelovou záležitost, která není spojena s xxx. Soudní znalci shodně konstatují, že pobyt mladistvého na svobodě bez psychiatrické a sexuologické léčby může být pro společnost nebezpečný. Pakliže by soudem nebylo uloženo trestní opatření omezující mladistvého na svobodě, navrhují znalci ústavní léčení, které by resocializaci mladistvého a ochranu společnosti zajistilo nejlépe. Pro ústavní formu léčby svědčí i absence snahy mladistvého po nápravě a omluvě, nulový náhled na zavadovost vlastního jednání a snaha jednání bez dalšího přejít. Obdobný přístup zvolili i rodiče mladistvého a proto ani mladistvý a ani jeho rodina neskýtají dostatečnou záruku pro řádný výkon léčby v ambulantní formě. Prognózu resocializace mladistvého znalci považující za spíše příznivou, ovšem pouze pokud bude řádně probíhat psychiatrická a sexuologická léčba.

Z výpovědi znalce PhDr. Jaroslava Šturmy soud zjistil, že jak nezletilá D■■■■, tak i nezletilý F■■■■ se vyvíjí přiměřeně svému věku. Znalec u nich neshledal nápadnosti či projevy v chování, které by zpochybňovaly jejich schopnost v obecné rovině věrohodně vypovídat o konkrétně prožitém. Podobně ani vzhledem ke specifické vyšetřované události nezaznamenal známky toho, že by pro ten případ byla nějak zřetelněji snížena jejich specifická věrohodnost, pokud jde o výpovědi. Naopak, časový odstup, s nímž se z paměti dětí vytrácejí detaily prožitého, podporuje závěr, že šlo o reálný zážitek, naštěstí ojedinělý a v důsledcích nikoli na dlouhou dobu poznamenávající či traumatizující děti v jejich vývoji. Děti jsou v projevu zdrženlivé, rozhodně nemají sklon si vymýšlet, nedisponují zvláště bohatou fantazií ani sklony ke zvýšené lhavosti. Nezletilá D■■■■ je po psychosexuální stránce ve stadiu tzv. latence, tj. kdy sexualita za normálních okolností spíše dřímá a aktivity se orientují jiným směrem. Tedy i v tomto ohledu probíhá její vývoj normálně, vyšetřovaným jednáním nebyla tato oblast nezletilé výrazněji či trvale probuzena, aktivována či poškozena. U nezletilé došlo jen k dočasnému zneklidnění v souvislosti s předmětnou událostí, k závažnějším a trvalejším negativním důsledkům pro psychický vývoj dítěte naštěstí nedošlo. Pokud se jedná o nezletilého F■■■■ je po stránce psychosexuálního vývoje na úrovni odpovídající jeho předškolnímu věku a lze mít odpovědně za to, že v této složce nebyl jeho vývoj nikterak poškozen. Událost je pro něho asociována spíše s nepřijemností a neobvyklostí, rozhodně však ani u něho nedošlo a nedojde v této souvislosti k trvalejší újmě či negativním následkům. Z hlediska dětské psychiky lze tento prožitek v daném momentě vnímat jako šok. Pro děti byl zážitek nepřijemný, přesahoval jejich zkušenosti a byl mimo rámec jejich chápání. Událost vnímaly děti situačně a po dobu, kdy tento prožitek dozrival. Vzhledem k tomu, že D■■■■ je osobou od mladistvého opačného pohlaví a zároveň o několik let starší než její bratr F■■■■ mohla u ní tato událost zanechat silnější prožitek, než jak je tomu v případě jejího bratra. Její latentní sexualita byla vyrušena ve svém poklidném vývoji takovouto nečekanou událostí. Nicméně tento prožitek znalec nedává do příčinné souvislosti se změnami chování, které u ní po této události nastaly dle tvrzení rodičů, tato změna může souviset s věkem a mít celou řadu jiných příčin, než souvislost s předmětným prožitkem.

Jak vyplynulo ze znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika a přiložených fotografií uložených na stolním počítači rodiny R. a v mobilním telefonu P■■■■R., znalci byl ke zkoumání předložen stolní počítač DELL a mobilní telefon

zn. Samsung GT-S 7710, IMEI 352735060064057, sim karta T-Mobile a paměťová karta micro SD HC Samsung, 16. PRO, které užíval mladistvý P. R.. Na základě znaleckého posudku není možné určit, kolik osob stolní počítač užívalo, neboť v rámci operačního systému nebyly vytvořeny uživatelské účty, všichni přistupovali prostřednictvím jednoho účtu. Dle uživatelských účtů programu ICQ a Skype lze usuzovat, že stolní počítač mohli užívat tři lidé. V síti Skype se našli účty „██████████“, „██████████“, „██████████“ a v síti ICQ komunikace pod účtem „Václav R.“. Ze znaleckého zkoumání vyplývá, že z uživatelských dat počítače se nepodařilo zajistit žádné materiály, které by mohly mít souvislost s šetřenou věcí, avšak mezi obnovenými daty byly nalezeny materiály, které tuto souvislost mít mohou. Bylo zde nalezeno poměrně velké množství pornografie a fotografií s tematikou naturismu. Na některých snímcích jsou vyobrazeny děti, oblečené i nahé, zachycené při běžných činnostech, u bazénu, moře, nebo při naturistických aktivitách. Na několika obrázcích jsou zachyceny osoby zjevně mladší 18 let nahé, v polohách sexuálně vyzývavých. U žádné fotografie však nelze určit, kdy a jakým způsobem byla na zkoumaný disk uložena.

Pokud jde o zkoumání mobilního telefonu mladistvého, zájmová data byla zajištěna na vložené paměťové kartě, a to jak fotografie pořízené mobilním telefonem, tak i další data získaná ze sítě Internet. Část dat zájmového charakteru byla také obnovena. Mezi soubory byly nalezeny fotografie, jejichž tématem je dětská nahota, kdy ve většině případů se jedná o zachycené nahé děti při běžných činnostech, jen několik fotografií je se sexuální tematikou. Ve složce DCIM/Camera byly uloženy fotografie s detailními záběry chlapeckého a dívčího přirození. Pokud měl mobilní telefon nastaven místní čas, což je nejvýše pravděpodobné, byly tyto fotografie pořízeny dne 27. srpna 2015 v době od 20.07 do 20.26 hodin. Z telefonního přístroje byl rovněž získán telefonní seznam a výpis přichozích a odchozích hovorů, z kterého je patrné, že poslední hovor, který trval 11 vteřin, byl s uživatelem v přístroji uloženým pod jménem Iveta R., tel. č. 732 xxx, který proběhl dne 27. srpna 2015 v 20:31 hodin.

Z lékařských zpráv FN v Motole ze dne 28. srpna 2015 vyplývá, že se téhož dne dostavily k ambulantnímu vyšetření nezletilí D. N. a F. N.. Z provedeného vyšetření u nezletilé D. N. je patrné, že horní končetiny jsou bez známek traumatu, na pravé dolní končetině – bérce je drobná podlitina asi 2 cm staršího data, zevní genitál je klidný bez známek traumatu a bez patrného výtoku, hymen je intaktní, konečník a perianální oblast jsou klidné. Na nezletilém F. N. nebyly lékařem shledány žádné známky zranění nebo násilí na kůži. Co se týče genitálu, lékař konstatoval na kůži penisu drobné petechie, genitál je klidný, rovněž perianální okolí je klidné.

Soud dále provedl **důkaz protokoly o ohledání místa činu včetně fotodokumentace ze dne 27. srpna 2015**, jehož předmětem bylo ohledání oploceného dětského hřiště „xxx“. V rámci prováděného ohledání byly zajištěny 4 věcné a 1 biologická stopa. Následně bylo provedeno další ohledání místa činu – viz **protokol o ohledání místa činu ze dne 28. srpna 2015 včetně náčrtku a fotodokumentace**, při němž byly zajištěny 2 věcné stopy a 3 biologické stopy.

Ze závěrů **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika**, vyplynulo, že na oblečení dívky (na světle modrém tričku) byla ve viditelných skvrnách na levém rukávu až rameni a na zádech dole zjištěna slabá pozitivní reakce na přítomnost lidských slin. Na růžových kalhotkách dívky byla prokázána směs poševního sekretu a lidských slin, přítomnost spermatu nebyla prokázána. Na oblečení chlapce (na teplácích z vnitřní strany rozkroku) nebyla prokázána přítomnost spermatu, současně nelze jednoznačně vyloučit přítomnost lidských slin. Na trenýrkách chlapce z vnitřní strany

rozkroku byly prokázány lidské sliny. U všech vzorků byly stanoveny profily DNA různé kvality a vypovídající hodnoty. Rovněž byla provedena analýza Y-STR haplotyp za účelem prokázání přítomnosti mužského biologického materiálu. U vzorku ozn. „dívka – kalhoty – stříh směsi poševního sekretu, lidských slin a kyselých fosfatázy“ byl stanoven Y-STR haplotyp, který je shodný s Y-STR haplotypem srovnávacího materiálu „R. P. [REDACTED]“. Výsledek této analýzy nedosahuje hodnoty individuální identifikace, neboť stejnou hodnotu výsledku lze získat od všech mužů v rámci jedné biologické linie. Ze stopy lidských slin na vatové tyčince do uší nalezené na místě činu byl stanoven profil DNA a Y-STR haplotyp, které jsou shodné s profilem DNA a Y-STR haplotypem srovnávacího materiálu „R. Petr“. Ze vzorku „kluk trenýrky- stříh lidských slin z rozkroku“ byl stanoven smíšený profil DNA, který patří minimálně třem osobám a tento profil DNA obsahuje znaky profilů ze srovnávacích materiálů „N. F. [REDACTED]“, „R. P. [REDACTED]“ a „N. D. [REDACTED]“. Na základě tohoto výpočtu bylo konstatováno, že je $8,544 \times 10^{16}$ pravděpodobnější, že daná stopa je směsí biologického materiálu „F. [REDACTED] N.“, „R. P. [REDACTED]“ a „N. D. [REDACTED]“, než že se jedná o směs biologického materiálu „F. [REDACTED] N.“, „D. [REDACTED] N.“ a jiné neznámé osoby. Z této stopy byl zároveň stanoven smíšený Y-STR haplotyp, který obsahuje znaky Y-STR haplotypů srovnávacích materiálů „N. [REDACTED]“ i „R. [REDACTED]“.

Zpráva MČ Praha 22, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, pojednává o poměrech v rodině nezletilých dětí N.. Ve zprávě je konstatováno, že nezletilí D. [REDACTED] a F. [REDACTED] N. dochází do Dětského krizového centra, kde bylo ověřeno, že rodiče s dětmi toto zařízení skutečně navštěvovali. Nezletilá D. [REDACTED] N. je žákyní 2. třídy ZŠ v Praze xxx. Učí se velmi dobře, dosahované výsledky ve škole odpovídají jejím schopnostem. Ve škole je hodnocena jako kamarádská, velmi milá, občas plachá. Nezletilý F. [REDACTED] N. navštěvuje MŠ v Praze xxx, kde prospívá dle vývojových norem pro toto věkové období. Oba rodiče se školkou spolupracují. Nezletilí mají další dva sourozence – N. [REDACTED] N. a T. [REDACTED] N.. Při šetření v rodině působí děti spokojeně.

K osobě mladistvého soud zjistil ze **zprávy OSPOD [REDACTED] zpráv o pověsti, zprávy vězeňské služby a PMS**, že v dětství byl mladistvému zjištěn xxx. Z tohoto důvodu je sledován na neurologii v Motole. Mladistvý má výrazně sníženou xxx do dálky i do blízka, brýle u tohoto typu postižení nepomáhají. Trpí středně těžkým xxx. Rovněž u něj přetrvává porucha xxx. Pokud se dostane do situace, kdy se bojí, může být agresivní – na toto má předepsanou medikaci. Rodiče u něj nikdy nezaznamenali žádný problém ve vztahu k mladším dětem. Ve výkonu vazby bylo chování mladistvého hodnoceno na průměrné úrovni. Povinnost vyplývající z vnitřního řádu se snažil plnit, menší nedostatky po upozornění ihned odstranil. Kázeňsky řešen nebyl. Mladistvý nebyl dosud projednáván pro žádný přestupek a nebyl ani soudně trestán. Dále soud provedl ke zdravotnímu stavu mladistvého listinné důkazy v podobě **lékařských zpráv a zprávy speciálního pedagogického centra**. Z těchto je patrné že, mladistvý trpí souběhem postižení xxx.

Po takto provedeném dokazování má soud za prokázané, že mladistvý svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku naplnil všechny znaky provinění podle § 6 ZSM a § 13 tr. zákoníku v podobě skutkové podstaty provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, kdy spáchal takový čin způsobem srovnatelným se souloží a spáchal takový čin na dětech mladších patnácti let. Pohlavním stykem ve smyslu ustanovení § 185 odst. 1 tr. zákoníku je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného, či jiného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk zahrnuje širokou škálu činností od vaginální soulože, přes jednání obdobně

invazivní, tzv. pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží (typicky orální a anální pohlavní styk, vnikání do genitálií ženy prsty, intenzivní dráždění penisu rukou apod.) až po pohlavní styk se souloží nesrovnatelný (např. osahávání na prsou, jen letmé dotyky na genitáliích). V daném případě došlo k orálnímu styku, olizování genitálií obou poškozených a k manipulaci s jejich genitáliemi rukou poškozeného, tedy nepochybně došlo ke styku se souloží srovnatelnému a proto je třeba jednání posoudit podle § 185 odst. 1, ale i odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Mladistvý zneužil psychické i fyzické bezbrannosti nezletilých, kdy nezletilí nebyli díky svému nízkému věku schopni jeho konání se sexuálním významem adekvátně vyhodnotit a tedy odpovědně zvážit a projevit svůj nesouhlas a díky jeho absolutní fyzické převaze nebyli schopni ani svůj případný nesouhlas prosadit, čehož si byl mladistvý, a to i přes svůj mentální handicap, zjevně vědom. Z důvodu, že mladistvý se výše uvedeného jednání dopustil na dětech mladších patnácti let (poškozené D. bylo v té době sedm let a poškozenému F. čtyři roky), se zřetelem na skutečnost, že mladistvému byl znám věk poškozených i s ohledem na to, že je znal z předchozí doby, naplnil tak mladistvý svým jednáním okolností kvalifikace skutku podle § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Tato kvalifikace je plně v souladu s konstantní judikaturou, zejména lze odkázat na R 57/1980, R 17/1982.

Z pohledu zavinění jde u mladistvého nepochybně o úmysl přímý, neboť mladistvý znal věk nezletilých, a to protože věk nižší než patnáct let je zcela zřejmý s ohledem na jejich fyzickou vyspělost, vzhled, chování, vyjadřování, tak i proto, že poškozené z dřívější doby osobně znal. Mladistvý úmyslně zneužil jejich bezbrannosti a jeho jednání sledovalo jediný cíl – ukojit svůj pohlavní pud. Jednání mladistvého tak bylo zcela účelové a vědomě směřující k cíli (ukojení se na dětech). Ačkoliv mladistvý trpí lehkou mentální retardací, v důsledku níž byla schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání v době činu mírně snížena a schopnost ovládat svoje jednání byla snížena podstatně, mladistvý si byl plně vědom, že jeho jednání vůči nezletilým není v pořádku a je protiprávní. Tento závěr prokazuje i to, že ihned po příjezdu policie, započal mladistvý rychle mazat v telefonu uložené fotografie genitálií poškozených dětí, aby zničil usvědčující důkazy. Navíc z výpovědi matky mladistvého plyne, že v minulosti fotografie s obdobnou tematikou u mladistvého našla a vysvětlila mu nepřipustnost takového počínání a přinutila ho fotografie z mobilního telefonu smazat.

Pokud jde o provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku soud se zcela neztotožnil s právní kvalifikací navrženou v obžalobě (§ 192 odst. 1, 2 tr. zákoníku). Mladistvý svým jednáním nepochybně naplnil všechny znaky provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku, neboť přechovával elektronické fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě, když ve svém mobilním telefonu přechovával fotografie detailně zachycující obnažené přirození nezletilých D. a F. N., které sám vyfotil. Podle odst. 2 § 192 tr. zákoníku je ovšem trestněprávně postihováno získání přístupu k dětské pornografii za pomoci IT technologií. Z provedeného dokazování nepochybně plyne, že mladistvý přístup k dětské pornografii cestou IT technologií získal a to jak přes svůj mobilní telefon, tak přes doma užívaný stolní počítač, kde byly nalezeny fotografie dětského porna stažené z internetu. Ovšem pro to jednání nebylo vůči mladistvému vůbec zahájeno trestní stíhání, když ve skutkové větě výroku usnesení o zahájení trestního stíhání není ani náznakem zmíněno. Je pochopitelné, že tento skutek nemohl být popsán v prvotním usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 tr. řádu, když v době jeho vyhotovování nebyl zpracován znalecký posudek na obsah telefonu a počítače a tudíž jejich obsah nebyl detailně znám. Nieméně ani po vypracování předmětného posudku nebylo rozhodnuto o rozšíření trestního stíhání i o tento skutek. Současně je nepochybné, že totožnost skutku zahájeného (sexuálně motivované jednání vůči poškozeným a jeho fotodokumentace a její přechovávání) a skutku spočívajícího v získání dětské pornografie na internetu není dána, neboť jde o dva naprosto odlišné skutky (druhý

s poškozenými N. nijak nesouvisí), které se nutně udály i ve zcela jiné době. O skutku, pro nějž není vedeno trestní stíhání a který ani nebyl vymezen obžalobou, soud podle obžalovací zásady vyjádřené v § 2 odst. 8 tr. řádu a dále rozvedené v § 220 odst. 1 tr. řádu, podle nějž soud může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v obžalobě, vůbec nemůže rozhodovat. Jelikož pro skutek nebyla podána obžaloba, nepřipadá v úvahu v tomto směru ani zprošťující rozsudek, neboť i ten je rozhodnutím ve věci a proto byla tato kvalifikace jednání mladistvého oproti obžalobě jen vypuštěna bez dalšího.

Ve shodě s obžalobou bylo jednání mladistvého právně posouzeno také jako provinění zneužití dítěte k výrobě dětské pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, neboť mladistvý využil svého vlivu na nezletilé, který vyplynul z jejich vzájemného vztahu (znali se ze sousedství již z dřívější doby, několikrát si byli spolu hrát), díky čemuž je snadno přesvědčil k společnému odchodu na osamělé hřiště, kde fotodokumentací průběhu jejich znásilnění (zejména detailní fotky genitálií), vytvořil proti jejich vůli dětské pornografické dílo. Soud pečlivě zvažoval možnost jednočinného souběhu provinění zneužití dítěte k výrobě dětské pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku s proviněním znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Jak vyplývá z odborné literatury a judikatury v případě, kdy je z průběhu znásilnění pořizován záznam, je tento souběh praxí připouštěn.

Postoj mladistvého, jímž se částečně i obhájuje, spočívající v tvrzení, že si na celou událost vůbec nepamatuje, je účelový, vedený vědomou snahou vyhnout se následkům svého jednání. Soudní znalec MUDr. Jiří Koutek uzavřel, že ačkoliv je v důsledku lehké mentální retardace úroveň schopností mladistvého prožité události vnímat, zapamatovat si, hodnotit a reprodukovat oproti věkové normě snížena, neznamená to, že si prožitky, nadto takto výjimečné, nepamatuje vůbec, a proto považuje rezolutní popření mladistvého, že by si na událost pamatoval, za vyloženě účelové a s jeho mentální indispozicí nesouvisející.

I objektivní stránku provinění má soud za naplněnou, když mladistvý svým jednáním, tedy vykonáním orálního sexu na nezletilých dětech a průběžným fotografováním celého skutku směřoval záměrně k uspokojení svého pohlavního pudu, přičemž příčinná souvislost mezi jeho jednáním a zmíněným následkem je, vzhledem k shora uvedenému, mimo jakoukoliv pochybnost.

Soud má za to, že skutkový stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností, mladistvý se k činu sice nedoznal, ale jeho vinu prokazují mimo jiné výpovědi obou nezletilých D. N. a F. N., kteří na lóutkách názorně předvedli, co jim mladistvý dělal. Soud neshledal žádný podstatný důvod, pro který by poškození nezletilí D. N. a F. N. neměli vypovídat pravdivě a pro který by jejím zásadním tvrzením nebylo možné uvěřit, a tudíž by je nebylo možné vzít za podklad skutkových zjištění. Verzi poškozených podporuje i znalecký posudek PhDr. Jaroslava Šturmy, který poškozené shledal schopné prožité události vnímat, zapamatovat si je a reprodukovat, rovněž je shledal obecně i konkrétně věrohodné, bez zvýšených sklonů ke konfabulaci, stejně jako bez tendence ke zvýšené lhavosti či bujně fantazii. Ve svém znaleckém posudku navíc dodává, že časový odstup, s nímž se z paměti dětí vytrácejí detaily prožitého, podporuje závěr, že šlo o reálný zážitek. Věrohodnost dětí podporují i svědci Jaroslav a Soňa N., rodiče poškozených, kterým se děti ihned po činu svěřili a kteří se ihned obrátili na policii. Za klíčový důkaz soud považuje fotografie nalezené v mobilním telefonu patřícím mladistvému, které předmětný skutek prokazují nade vší pochybnost. Na těchto fotografiích jsou vyobrazeny detaily chlapeckého a dívčího přirození, z kterých je s ohledem na čas, den a lokalizační údaje jejich pořízení zjevné, že zobrazují přirození nezletilých D. N. a F. N. Nalezené fotografie s výpověďmi nezletilých vzájemně korespondují, když zobrazují prsty mladistvého manipulující s přirozeními

nezletilých, kteří jsou následně nuceni si vzájemně sahat na obnažené přirození druhého. Pro věrohodnost výpovědi nezletilých poškozených dětí pak svědčí i závěry odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky, z kterých vyplývá, že na kalhotkách dívky a trenýrkách chlapce byla prokázána přítomnost lidských slin. U všech vzorků byla rovněž provedena analýza Y-STR haplotyp za účelem prokázání přítomnosti mužského biologického materiálu. Na dívčích kalhotkách byl stanoven shodný haplotyp jako u mladistvého. Rovněž u chlapeckých trenýrek byl stanoven smíšený profil DNA patřících nezletilým a mladistvému. Ačkoliv tato analýza dosahuje výsledků pojednávající na úrovni pravděpodobnosti, na základě výpočtů bylo konstatováno, že je $8,544 \times 10^{16}$ pravděpodobnější, že daná stopa je směsí biologického materiálu těchto tří osob, než že se jedná o směs biologického materiálu nezletilých dětí a jiné osoby než mladistvého, což je pravděpodobnost hraničící takřka s jistotou, zejména uvědomíme-li si, že na světě žije aktuálně pouze cca 6×10^9 lidí (tedy číslo o sedm řádů nižší). Otec mladistvého ke skutku nic podstatného nevěděl, když nebyl v dobu činu doma. Matka mladistvého, svědkyně Iveta R. zjevně účelově a vedena snahou syna vyvinut uvedla, že syn byl v předmětný den doma od půl osmé, což je bezpečně vyvráceno, když fotografie genitálií poškozených jsou vyfoceny po 20:00 (informaci o čase získává mobilní telefon z dat operátora mobilní sítě a proto je změna času velmi nepravděpodobná). Pro závěr, že mladistvý domů přišel až po 20:30 hodině, svědčí i skutečnost, že své matce v daný den v 20:31 hodin volal a vedl s ní krátký telefonický hovor, což by jistě nečinil, pokud by byli oba spolu doma. Konečně i svědek Jaroslav N. uvedl, že když našel děti, bylo už jistě po 20:00 hodin a po ulici šel právě mladistvý. Za věrohodné má soud i znalce psychiatry a psychology, kteří nemají k věci žádný vztah a tak důvod uvádět nepravdu, přičemž o jejich odborné erudici není pochyb, což platí i o zpracovatelích odborných vyjádřeních. Tyto zmíněné věrohodné a vzájemně korespondující důkazy pak tvoří logicky uzavřený okruh, z něž bezpečně plyne popsáný skutkový stav a zároveň je s jistotou vyloučen jiný, ve smyslu pro mladistvého výhodnější, skutkový děj.

Při úvaze o druhu a výměře opatření, jenž by mělo být u mladistvého za spáchaná provinění uloženo, hodnotil soud všechny okolnosti případu, jakož i okolnosti charakterizující osobu mladistvého. Ze shora uvedených důvodů a s přihlédnutím k ustanovení § 9 odst. 1 ZSM dospěl soud k závěru, že u mladistvého je zcela na místě aplikovat ustanovení § 12 písm. a) a b) ZSM, podle něž soud pro mládež může upustit od uložení trestního opatření mladistvému i tehdy, jestliže a) mladistvý spáchal provinění ve stavu vyvolaném duševní poruchou a soud pro mládež má za to, že zabezpečovací detence nebo ochranné léčení, které zároveň ukládá, zajistí nápravu mladistvého lépe než trestní opatření, nebo b) je vůči němu užito ochranné nebo výchovné opatření a k dosažení účelu tohoto zákona není třeba uložit trestní opatření. Toto ustanovení zcela přiléhá na věc mladistvého P. R., který se provinění dopustil jakožto osoba trpící mentální retardací, která podle soudních znalců snížila jeho schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání a schopnost ho ovládat, byť tyto schopnosti zcela nezanikly. Dle konstantní judikatury a odborné literatury je nahrazení trestního opatření ochranným léčením na místě zejména za předpokladu, bude-li zjištěno, že duševní poruchu nelze výkonem trestního opatření pozitivně ovlivnit, že tato podstatnou měrou negativně ovlivňuje chování mladistvého a že ochranné léčení je způsobilé eliminovat hrozbu opakování trestné činnosti nebo alespoň zastavit hrozící zhoršování duševního stavu mladistvého a tím omezit ohrožení společnosti z jeho strany. V daném případě soudní znalci shodně konstatují, že ochranné léčení psychiatrické a sexuologické je schopno zajistit nápravu mladistvého lépe než trestní opatření, které by přicházelo v úvahu. Za předpokladu, že bude psychiatrická a sexuologická léčba náležitě probíhat, je dle prognózy znalců předpoklad resocializace mladistvého příznivý. Pokud jde o formu ochranného léčení, jedná se dle názoru soudu o případ hraniční. Soudní znalci se v tomto směru vyslovili, že v případě, kdy soud nebude

ukládat trestní opatření omezující mladistvého na svobodě, kloní se k léčbě formou ústavní. Mladistvý ani jeho rodina totiž nemají dostatečný náhled na závažnost provinění, kterých se mladistvý dopustil, rovněž rodina dosud nebyla dostatečně působícím výchovným prostředím, když během péče rodičů se mladistvý závažné činnosti dopustil a to poté, co rodina měla dostatek signálů, že sexualita syna se probouzí a směřuje do oblastí zájmu o děti (matka našla dětské porno v mobilu mladistvého a její reakce byla zjevně nedostatečná, reakce otce pak zcela nulová, když o věci vůbec nevěděl). Právě absence náhledu a to jak mladistvého tak celé rodiny na závadovost jeho jednání pak vylučuje uložení léčby v toliko ambulantní formě, neboť u mladistvého je vysoké riziko, že by nedodržel stanovený léčebný režim a ani jeho rodina nepředstavuje dostatečnou záruku, že by ho k dodržování léčby motivovala. Pro úplnost soud dodává, že pokud se stav mladistvého během ústavní léčby normalizuje do té míry, že bude léčba probíhat řádně, nebude nic bránit změně formy léčby na ambulantní. Stejně tak v případě dosažení účelu léčby, dojde k jejímu ukončení, jak plyne z § 99 odst. 6 tr. zákoníku. Za tohoto stavu věci je tedy zcela v zájmu naplnění cílů restorativní justice neukládat mladistvému za spáchané provinění trestní opatření, jakožto jistou formu odplaty (jehož význam by byl mladistvý schopen vnímat pouze omezeně), ale naopak působit na jeho dosud neukončený osobnostní a psychosexuální vývoj za pomoci ochranné léčby. Proto soud namísto trestního opatření mladistvému uložil podle § 99 odst. 2 písm. a) odst. 4 tr. zákoníku ústavní psychiatrické a sexuologické ochranné léčení, když právě toto léčení má větší naději než opatření trestní, zvrátit žádoucím směrem vývoj jeho osobnosti a psychiky a je tedy plně v zájmu jak mladistvého, tak i celé společnosti.

Dále soud uložil mladistvému podle § 19 odst. 1 písm. b) ZSM výchovné omezení spočívající v zákazu styku s nezletilou D. N. a nezletilým F. N. na tři roky. Soud považuje za krajně nežádoucí, aby byli nezletilí vystaveni jakémukoliv setkání s mladistvým, které by v nich mohlo oživit negativní emoce v souvislosti s projednávanou věcí. Přestože soud mladistvému současně uložil ústavní ochranné léčení, je toho přesvědčen, že léčba mladistvého bude probíhat řádně a v blízké době dojde k změně jejího režimu, popřípadě ukončení a proto i s ohledem na nízký věk nezletilých uložil toto výchovné omezení na nejvyšší ze zákona možnou dobu, tedy tři léta (§ 15 odst. 1 věta třetí).

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas připojili prostřednictvím svého zmocněnce poškození D. N. s částkou ve výši 50.000,-Kč a F. N. s částkou ve výši 30.000,-Kč s tím, že oprávněnost návrhu a následky nemajetkové újmy na straně poškozených vyplývají zejména z výsledků soudního znalce PhDr. Jaroslava Šturmy. Je vhodné připomenout, že nemajetkovou újmou se považuje především příkoří, které se projevuje jinde než na majetku, například v osobní sféře. Občanský zákoník upravuje povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozených právech (§ 2956 o. z.), přičemž ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka a jeho zdraví. V takovém případě škůdce nahradí poškozenému škodu, jakož i nemajetkovou újmu, kterou svým jednáním způsobil. Způsob náhrady nemajetkové újmy je upraven v ustanovení § 2951 odst. 2 o. z., který stanovuje, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. V rámci adhezního řízení v trestním řízení je nutné z této občanskoprávní úpravy vycházet. Ze strany obžalovaného se musí jednat o zaviněné protiprávní jednání, kterým vznikla nemajetková újma, existuje příčinná souvislost mezi trestným činem jako protiprávním jednáním a vznikem nemajetkové újmy a zároveň neexistují okolnosti vylučující odpovědnost obžalovaného za způsobenou nemajetkovou újmu.

V návaznosti na tato teoretická východiska soud shledal, že k posouzení řádně uplatněného nároku nezletilých poškozených na přiznání náhrady nemajetkové újmy v penězích jsou dostačující skutková zjištění a že tento nárok je oprávněný, a to v plně

požadované výši. V daném případě se jednalo o zásah do osobnostních práv nezletilých, který je nutno považovat za závažný, tímto neoprávněným zásahem došlo ke snížení jejich důstojnosti a narušení osobní integrity, přičemž zjevně není postačující jiné zadostiučinění. Tento závěr platí i přesto, že závěr znaleckého posudku PhDr. Jaroslava Šturmy o duševním stavu poškozených nezletilých neuvedl žádné známky příznaků, které by na jejich psychice zanechaly trvalé následky, ale jednoznačně uzavřel, že prožitek vnímaly obě děti v daném momentě jako masivní šok, který byl pro ně krajně nepříjemný a zdaleka přesahoval zkušenosti jejich věku a s událostí se po určitou dobu poté postupně vyrovnávaly. Soud je toho názoru, že jednání mladistvého bylo sexuálním útokem vůči křehké osobnosti dítěte ve velmi útlém věku, osobě bezbranné, kdy navíc útok zasahoval do nejintimnější složky osobnosti člověka, což bylo umocněno tím, že mladistvý takto zasáhl vůči malým dětem v takovém věku, kdy ještě nemají vytvořený náležitý a zdravý vztah k otázkám sexuálního života. V daných souvislostech je třeba dodat, že závažnost zásahu mladistvého do osobnostní integrity nezletilých poškozených, a tedy závažnosti a rozsahu nemajetkové újmy jim způsobené, zřetelně vyjadřuje již samotný fakt, že skutky mladistvého byly kvalifikovány jako zvláště závažné provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Bez povšimnutí pak také nelze nechat ani sekundární újmu, která nezletilým poškozeným vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, tedy důsledky tzv. sekundární viktimizace, když nezletilí poškození byli nuceni se příslušným úkonům trestního řízení podrobit a opakovaně o věci hovořit, což jim bylo krajně nepříjemné, jak je z videozáznamu jejich výslechu patrné.

Jak plyne z provedeného dokazování, samotný skutek mladistvého měl větší zásah do osobní integrity poškozené D. N. a to s ohledem na její vyšší věk a také pro skutečnost, že mladistvý je osobou opačného pohlaví. Z výpovědi soudního znalce PhDr. Jaroslava Šturmy je zřejmé, že poškozená se v době trestné činnosti nacházela po psychosexuální stránce ve stadiu tzv. latence, která byla touto nečekanou událostí vyrušena. Dle výpovědi rodičů se s celou záležitostí hůře vyrovnává. U poškozeného nezletilého F. N. samotný skutek nezanechal tak masivní stopu, a to zejména s ohledem na jeho věk, kdy rychleji zapomíná, a ze skutečnosti, že se z traumatizujícího zážitku vypovídal. Výše popsána hlediska tedy plně odůvodňují diferenciaci částek přiznaných poškozeným jako náhrada nemajetkové újmy u poškozené D. N. ve výši 50.000,-Kč a u poškozeného F. N. ve výši 30.000,-Kč. Na závěr je třeba dodat, že si soud uvědomuje, že i tato částka není pro mladistvého s ohledem na jeho mentální indispozici nikterak zanedbatelná, nicméně s přihlédnutím k tomu, že v obdobné trestné činnosti zdejší soud již několikrát rozhodoval o návrzích na přiznání náhrady nemajetkové újmy o částkách mnohonásobně vyšších, považuje tento nárok poškozených za relativně nízký, a proto mu vyhověl v plné výši.

P o u č e n í : Proti rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení, a to prostřednictvím soudu zdejšího k Vrchnímu soudu v Praze, soudu pro mládež. Z odvolání musí být patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Obžalovaný a osoby oprávněné podat odvolání v jeho prospěch mohou odvoláním napadnout všechny výroky rozsudku. Rovněž státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku, případně proto, že takový výrok učiněn nebyl, a je povinen uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy, může rozsudek

napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody a nemajetkové ujmy, případně proto, že takový výrok učiněn nebyl. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

V Praze dne 10. března 2016

Mgr. Jan KADLEC
předseda senátu

Za správnost vyhodnocení:
Mgr. Hana Dobruská